

G1, TJ OP Prostějov : OSK Olomouc A

43 : 53 (10:8, 8:14, 6:25, 19:6)

Body: Bortlová a Koukalová 9 – TH 4/1, Bahounková 6-4/2, Plachá a Uvázlová 6-2/0, Grohmanová 4, Kutáčová 3-2/1, Šťastná 2-2/0, Benešová, Chodilová, Eliášová a Sprušanská 2, Augustinová 0. TH 22/5 = 24%. F- 22.

G2, TJ OP Prostějov : OSK Olomouc A

57 : 47 (15:18, 18:6, 16:10, 8:13)

Body: Šťastná 12-4/0, Grohmanová 10, Augustinová 6-4/2, Plachá 4-4/0, Koukalová 4, Uvázlová 3-8/1, Bortlová a Kutáčová 3-2/1, Bahounková 2, Chodilová 1-2/1, Benešová, Eliášová a Sprušanská 0. TH 26/6 = 23%. F- 34.

Sport má bohužel i svou odvrácenou stránku. Zatímco pohyb a fair-play soutěžení přináší radost a zdravotní a psychosociální faktory snad respektuje každý trochu vzdělaný, pak ke sportu patří bohužel i zranění (bolest fyzická), neúspěchy (bolest duševní), ale i momenty, které míří pod pás a těžko se s nimi člověk srovnává, zvláště není-li na to připraven a jde-li o děti, které ještě na čistotu ve sportu věří.

Vyzývám proto veřejně prostějovské rodiče, zvláště toho chlapáka v rohu, který vyblinkal veškerou špínu z pár metrů na 10-letou holku, aby si honili svaly a vymezovali se jenom vůči dospělým a zbytek nechali na rozhodčích. Ti jsou orgánem, který zajišťuje průběh utkání a spadají pod něj obě strany. To byl ovšem bohužel další docela problém, zvláště pan Pavel Musil, který je léta letoucí známý jako lajdák a „salámista“, což u nejmenších kategorií dělá velké potíže. Nechť ho delegační referent pošle pískat muže do ValMezu, třeba se mu rozsvítí.

To je však už na nás dospělých, abychom se vůči tomu vymezili a jedním dechem přiznali, že žádný rozhodčí, ani řvoucí divák,

- za nás nedají několikanásobné střely z pod koše, kdy stojíme přímo pod deskou, nebo je přehazujeme o desku zleva doprava, z jedné strany na druhou,
- za nás nedají samostatný únik, který zakončujeme jako bizoni přímo do desky namísto toho, aby si hráčka upravila úhel zakončení na 45°,
- nemohou ovlivnit spící panny, ve které se pravidelně proměňují naše děvčata, když mají bránit. Ne absolutní rychlost, ale připravenost a pozornost jsou rozhodující pro to, zda hráčka obránci uteče, nebo ji obránce dokáže pokrýt. To je věc hlavy a soustředění.

První utkání rozhodovala 3.Q, ve které holky dostaly PV pod tlak a získaly na naše poměry až neuvěřitelný náskok. Jednoznačná jednička zde byla Bony, pod ní hořela „tráva“ a za lví, tedy levhartí bojovnost byla po zásluze odměněna i body, které daly i Kouky, avšak u ní by bodová porce měla být mnohem vydatnější. Bahy prst-neprst tvrdila muziku. Poslední čtvrtku jsme doklopýtali k výhře, ale už zde Žůža a spol. zadělávaly na potíže, které se nám měly vymstít v dalším zápase.

Je škoda, že zatím v žádném dobře rozehraném dvojutkání jsme nedokázali využít „laufu“ a soupeře dohrát. Mohelnice, kluci v Kroměříži, téměř vyhraný zápas s kluky BCM... Možná dlouho svačíme, možná se domníváme, že jednou vyhrát stačí a měli bychom se s tím druhým týmem rozdělit... Jsme takové hodné kamarádky. Zatímco Bony a rovněž Sába šly na svá maxima, Sába zvlášť pěkných pár schytala, hlavní opory, Kouky a Žůža, na které se už

spoléhá, naprosto vypadly z role. Zvláště Zuzana si bude muset rozmyslet, zda je pro ni lepší tvrdě pracovat na hřišti, nebo sedět v pohodě na lavičce.

Dobře je částečně zastoupily i další, nakonec zaslouží ocenit, že s výjimkou Beny daly všechny hráčky koš a víc, ale osobnosti se musí projevit, když se tým potápí. Grohmy se dostala na své životní maximum, Deny také zatím patří mezi sváteční střelce a přesto skórovaly nad plán. Avšak aby hlavní skórerky měly po dvou koších?? Vyrovnanost výkonů nás také srážela. Happy nejdřív nic, pak dá 12 bodů, ale hlavně při bránění snad sama neví, koho má.

Utkání jsme nedokázali uhrát přes mladší hráčky Prostějova, což je námět pro Mílu Beny, Eli a Spráší, a zvláště Kutý by se v podobných situacích měla vyžívat. Vyhrát není v našem podání běžný úkaz, takže mise byla splněna, ovšem proč si nevzít víc, když se to nabízí?